

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/110/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206247
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206247.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3C/188/2012, o dovolaniach žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. júla 2014, č. k. 17Co/162/2014-122 a proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. júla 2014, č. k. 17Co/165/2014-124, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. júla 2014, č. k. 17Co/162/2014-122 sa o d m i e t a.
- II. Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. júla 2014, č. k. 17Co/165/2014-124 sa o d m i e t a.
- III. Žalovanej sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením zo dňa 18. apríla 2013, č. k. 3C/188/2012-34 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 23. júla 2014, č. k. 17Co/162/2014-122 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.). Poukázal na ustanovenie § 204 ods. 1 O. s. p. a konštatoval, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené 13. júna 2013 a odvolacia lehota uplynula dňom 28. júna 2013. Žalobkyňa podala odvolanie osobne do podateľne 01. júla 2013, ako dosvedčuje podacia pečiatka, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom uviedol, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) tým, že odvolací súd odmietol jeho

odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdal v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, spol. s r. o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O. s. p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p.. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobca v dovolaní procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal a existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť tohto dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). V konaní pred najvyšším súdom bolo preto potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o dni podania odvolania.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 3 O. s. p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z. z. (R 144/2014).

V preskúmvanej veci napadol žalobca prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (č. l. 37 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobca tvrdil, že odvolanie podal 28. júna 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojil žalobca aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť podaného odvolania.

Súd prvého stupňa vzhľadom na vyššie uvedené vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní preukázal súdu, že odovzdal doručovateľskej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r. o., dňa 28. júna 2013 v rámci zásielky č. 1551530943 i odvolanie zo dňa 27. júna 2013 proti uzneseniu súdu prvého stupňa sp. zn.

3C/188/2012 zo dňa 18. apríla 2013 a aby uviedol, v ktorom balíku bolo toto odvolanie zasielané. Táto písomná výzva súdu bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená 24. septembra 2015 a žalobca na ňu nereagoval.

Najvyšší súd zastáva názor, že bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O. s. p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí byť spôsobom dostatočne hodnoverným preukázané, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (R 145/2014).

Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobcu oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobca nevyužil procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobca relevantným spôsobom nespochybnil. V nadväznosti na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmanom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli splnené predpoklady.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 O. s. p. a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Uznesením z 23. júla 2014, sp. zn. 17Co/165/2014 Krajský súd v Banskej Bystrici potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.) odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Revúca zo dňa 31. decembra 2013 č. k. 3C/188/2012-95, ktorým žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 01. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20 eur; v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej pokiaľ je podané po tomto dátume. Podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa mu podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20 eur.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), ktorý mal spočívať vo vydaní prekvapivého rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľa na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju uložiť nemal.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5Cdo/284/2014, 5Cdo/294/2014, 6Cdo/236/2014, 6Cdo/295/2014, 6Cdo/279/2014, 8Cdo/305/2014, 8Cdo/220/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 O. s. p. a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší

súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V konaní o dovolaní bola procesne úspešná žalovaná, ktorej preto vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.